

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ & ΨΥΛΛΑ 2
105 57 ΑΘΗΝΑ
Τηλ 213.16.16.900
Fax 2103246165
Email: adedy@adedy.gr,
adedy1@adedy.gr

ΚΕΙΜΕΝΟ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΤΥΠΟΥ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

Η επιδείνωση και επέκταση της κρίσης στην πατρίδα μας και την ευρωπαϊκή περιφέρεια και ο τρόπος διαχείρισής της έχει αρνητικές συνέπειες για τους εργαζόμενους και την κοινωνία. Η ευρωπαϊκή και διεθνής διάσταση συνεχούς αλλαγής των μορφών εκδήλωσής της, τώρα ως «κρίση χρέους», είναι δεδομένη σε κάθε στάδιο εξέλιξής της. Η αναχαίτισή της είναι – πλέον – διαρκές ζητούμενο αφού τα έως τώρα μέτρα διέψευσαν τα χρονοδιαγράμματα και δεν επιβεβαιώνονται στα αποτελέσματά τους. Το «ελληνικό» μνημονιακό δεκάμηνο της εσωτερικής υποβάθμισης – υποτίμησης του βιοτικού επιπέδου, ακραίας ανατροπής εργασιακών, ασφαλιστικών, κοινωνικών δικαιωμάτων, επιχειρείται να αποτελέσει το υπόβαθρο του Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας στην Ευρώπη. **Αποκρύπτεται η κοινωνική καταστροφή, η αποδιάρθρωση των παραγωγικών δυνατοτήτων, η υπονόμευση των αναπτυξιακών πολιτικών και προοπτικών που προκαλείται.**

Οι κοινωνικές αντιδράσεις στη χώρα μας, αλλά και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες -από τη δυναμική της απεργίας της 23^{ης} Φεβρουαρίου έως την αντίδραση των πιο ισχυρών συνδικάτων στην Ευρώπη, με πρώτα τα γαλλικά και γερμανικά τα οποία απορρίπτουν το σχέδιο μονιμοποίησης της λιτότητας, μαζικών απολύσεων, συρρίκνωσης των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων- **καταγράφουν σοβαρές κοινωνικο-πολιτικές διεργασίες και μεταβολές.**

Η πρόκληση μιας νέας κατεύθυνσης τίθεται όλο και πιο ισχυρά, από πολλές και διαφορετικές πλευρές, κυρίως από τα μεσαία, χαμηλά, αδύναμα και φτωχά κοινωνικά στρώματα. Όλο και περισσότερες κυβερνήσεις είναι αντιμέτωπες με τις κοινωνίες για την πολιτική, που ανέλαβαν με τον άδικο και κοινωνικά σκληρό επιμερισμό του κόστους της κρίσης που παρήγαγε το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο και η κερδοσκοπία. Σήμερα η παραγωγική ανασυγκρότηση, η αλλαγή του καταναλωτικού προτύπου, η νέα ανάπτυξη προϋποθέτουν σχέδιο και συνδέονται με μια ριζικά διαφορετική πολιτική στην Ευρώπη. Οι πτυχές μιας νέας πολιτικής στρατηγικής για έξοδο από την κρίση στο ευρωπαϊκό επίπεδο θα μπορούσαν να είναι:

- **Αναδιοργάνωση της χρηματοδότησης του δημόσιου χρέους των ευρωπαϊκών χωρών, κυρίως του Νότου, με δίκαιη προς όφελος των λαών ρύθμιση και μείωση επιτοκίων και υποχρεώσεων, ανεξάρτητα από τις χρηματαγορές.** Η δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής «Τράπεζας Κρατικών Δανείων» ή Ταμείου -αντί μηχανισμών προσωρινού και αντικοινωνικού χαρακτήρα- είναι μια ρεαλιστική πρόταση.
- **Η καθιέρωση ευρωομολόγων για τη χρηματοδότηση του δημόσιου χρέους των ευρωπαϊκών χωρών μέχρι το 60% του ΑΕΠ, καθώς και για τη χρηματοδότηση επενδύσεων.**
- **Προώθηση πολιτικών εναρμόνισης σε κοινωνικά αποδεκτά επίπεδα των μισθών, των συντάξεων, των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, των κοινών ορίων στη φορολογία, των επιχειρήσεων και της παρουσίας αλλά και της κερδοσκοπίας (π.χ. με την καθιέρωση φόρου επί των συναλλαγών).**

Είναι προφανές ότι η λύση βρίσκεται στην αμοιβαιότητα και την αλληλεγγύη που σημαίνει φυγή από τα δόγματα περί «ανταγωνιστικότητας» που πολλαπλασιάζουν το κοινωνικό και φορολογικό ντάπιγκ, τις οικονομικές ανισορροπίες ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες, διατηρούν νομισματικές πολιτικές, όπως η απαγόρευση της ΕΚΤ στη χρηματοδότηση του δημόσιου χρέους και οδηγούν στην εφαρμογή της θεωρίας του «δόγματος σοκ» με επώδυνες επιπτώσεις για τους ευρωπαϊκούς λαούς.

Μια νέα πολιτική κατεύθυνση στην Ευρώπη μπορεί να οδηγήσει στη σταθεροποίηση, την ανάπτυξη, την προστασία και την αύξηση της απασχόλησης. Οι «νέες» εκδοχές επί των παλαιών συνταγών και κυρίως του πλαισίου του Μάαστριχτ, θα αναπαράγουν την κρίση σε ορίζοντα μεγάλης χρονικής κλίμακας. Εδώ είναι το διακύβευμα για το

παρόν και το μέλλον της Ε.Ε. , του Ευρώ, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της προόδου στο ευρωπαϊκό πλαίσιο, των επικείμενων Συνόδων Κορυφής.

Η Κυβέρνηση μετά τους όρους του μνημονίου που συμφώνησε με τους δανειστές και τις αγορές, με ακριβό τίμημα για την κοινωνική συνοχή και με επιπτώσεις την ανεργία, τη βαθιά και μακρά ύφεση, επιδεινώνει σε άγνωστη χρονική κλίμακα τη θέση κάθε εργαζόμενου και συνταξιούχου και ιδιαίτερα κάθε νέου, ανέργου, απλού ανθρώπου και νοικοκυριού.

Η απαίτηση του Συμφώνου για μείωση του χρέους στο 60% του ΑΕΠ, για μια χώρα το χρέος της οποίας προβλέπεται να φτάσει το 160% του ΑΕΠ (προϋποθέτει πλεονάσματα πάνω από 6% το χρόνο για να μειώνεται κατά 1/20 το χρέος) είναι εκ των πραγμάτων ανέφικτη, χωρίς μισθούς των 500 ευρώ, συντάξεις των 300 ευρώ, μηδενισμό της λαϊκής κατανάλωσης, ελαχιστοποίηση των κοινωνικών επιδομάτων, των κοινωνικών παροχών και των κοινωνικών πολιτικών.

Ο κίνδυνος να χάσει η χώρα το δικαίωμα ψήφου στις αποφάσεις είναι πλέον ορατός και η επιβολή ενός άλλου -πιο επαχθούς- τύπου αναδιάρθρωσης (πέραν των επιμηκύνσεων κ.ά.) διαφαίνεται πια καθαρά στον ορίζοντα, με εγγυήσεις στη δημόσια περιουσία και ρήτρες παρακράτησης της τάξεως του 0,2% του ΑΕΠ ως ποινή σε περίπτωση απόκλισης από τους νέους δείκτες.

Πέρα από το έλλειμμα διαφάνειας για το πώς δημιουργήθηκε το δημόσιο χρέος, τι ευθύνεται και ποιοι κέρδισαν, η αποσιώπηση ότι κατέστη μη ελέγξιμο μετά την χρηματοοικονομική κρίση (και όχι εξαιτίας της κοινωνικής πολιτικής) μεγεθύνει το πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό πρόβλημα αναποτελεσματικότητας της φορολογικής, νομισματικής και εμπορικής πολιτικής. Είναι φανερό ότι χωρίς την επαναδιαπραγμάτευση με στόχο την διαγραφή του επαχθούς και τοκογλυφικού μέρους του χρέους, η κατάσταση για τους εργαζόμενους και την οικονομία της χώρας θα είναι δραματική.

Σήμερα είναι απαραίτητη η διαφυγή από προσωρινές και συγκυριακές πολιτικές.

Είναι ευδιάκριτο πλέον ότι οικονομική ανάκαμψη χωρίς ανάκαμψη της απασχόλησης, χωρίς βελτίωση της αγοραστικής δύναμης των μισθών και των συντάξεων, χωρίς ανάκαμψη των κοινωνικών πολιτικών, της κοινωνικής ασφάλισης και συνοχής δεν προκύπτει και δεν μπορεί να υπάρξει.

Σήμερα επειδή οι εξελίξεις εγείρουν μείζονα ζητήματα σε σχέση και με τις ίδιες τις δημοκρατικές διαδικασίες, η πλήρης ενημέρωση, η

συμμετοχή και έκφραση των ευρωπαϊκών λαών για το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας είναι μείζον δημοκρατικό αίτημα.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πρώτη είχε θέσει εδώ και δύο περίπου μήνες τη θέση για δημοψήφισμα. Είναι ώρα ειδικά για τη χώρα μας που οδηγείται σε μία μακροχρόνια διαπραγμάτευση με παρανομαστή την πτώση του βιοτικού επιπέδου να υπάρξει δημοψήφισμα και πλήρης ενημέρωση του λαού, των πολιτών για τα προβλήματα, τις αιτίες, τις πολιτικές και τις λύσεις που προτείνονται.

- **ΑΥΡΙΟ ΤΡΙΤΗ, ΩΡΑ 6:00 μ.μ., ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΜΟΝΙΜΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΥΡΥΤΕΡΩΝ, ΕΝΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.**
- **ΑΓΩΝΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ -ΤΩΡΑ ΤΗ ΛΙΒΥΗ- ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ, ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ. ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΙ ΩΣ ΑΠΟΛΥΤΟ ΟΠΛΟ ΦΟΒΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΙΣΩΣΗΣ: ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ – ΠΟΛΕΜΟΣ – ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.**

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.